

[Ministeren for offentlige arbejder]

Spørgeren tager totalt fejl, når han taler om en »såkaldt licitation«. Jeg har aldrig benyttet dette udtryk, og der er ikke på nogen måde tale om licitation, idet licitationsloven kun gælder for leverancer inden for bygge- og anlægsvirksomhed.

Der er anvendt ganske samme fremgangsmåde, som DSB tidligere har anvendt ved indhentning af tilbud på bygning af færger.

I udbudsskrivelsen af 28. marts 1983 for de to færger henvises der til folketingets beslutning af 4. marts.

I denne udbudsskrivelse er det udtrykkeligt angivet, at DSB er berettiget til frit at vælge mellem samtlige tilbud eller at forkaste dem alle. Det er endvidere tilkendegivet, at valget og forkastelse af tilbud ikke vil blive begrundet over for tilbudsgiverne. Der er derfor ikke skygge af mening i spørgerens påstand om, at de tilbudsgivende værfter kan føle sig »bedraget«. Påstanden er både forkert og smagløs.

Regeringens beslutning om at indstille til finansudvalget, at de to færger bygges på A/S Naskov Skibsværft, blev først truffet efter, at alle tilbud var vurderet og herunder gjort sammenlignelige. I denne beslutning, der således først blev truffet ca. 14 dage før forelæggelsen for finansudvalget, indgik for 1. færges vedkommende også beskæftigelsesmæssige hensyn i overensstemmelse med folketingets beslutning om at fremrykke bygningen af de to færger. Beslutningen om også at indstille 2. færge bygget i Naskov blev truffet ud fra forretningsmæssige synspunkter alene, bl.a. ud fra laveste pris for denne færge. Til sagen hører også, at der fra flere sider indgik råd til mig om at bygge begge færger på samme værft. Dette råd kom dels fra DSB som bygherre, dels fra andre skibssagkyndige. Begrundelsen var her af teknisk og kvalitetsmæssig art. Samme råd indgik fra fællestillidsmanden på Lindø Skibsværft, der skriftligt oplyste, at der ikke ville være noget vundet for et værft ved at få ordre på blot den ene færge.

Jeg skal om min indstilling til finansudvalget oplyse – hvad der længst har været offentligt kendt – at under forudsætning af politisk flertal for, at Naskov Skibsværft A/S skulle have ordren på den ene færge, da er det den billigste løsning at bygge begge færger på dette værft.

Regeringen har forud for sin indstilling til finansudvalget søgt at afveje alle de hensyn, der helt selvfølgelig må indgå i en sådan beslutning, nemlig forretningsmæssige, beskæftigelsesmæssige og politiske. Afvejningen af disse hensyn er foretaget så objektivt og seriøst, som det er menneskeligt muligt. Jeg kan på denne baggrund helt afvise den række af insinuationer, der ligger i det stillede spørgsmål.

Spm. nr. S 1547

Til *justitsministeren* (12/8 83) af:

Knud Lind (FP):

»Vil ministeren foranledige, at Vordingborg dommerkontor ved salg af stempelmærke følger cirkulæret om retternes kasse- og regnskabsvæsen ved udstedelse af kvittering på særskilt bilag efter anmodning i stedet for at titulere kunden som idiot, og vil ministeren indføre ensartede regler på området?«

Begrundelse

Der henvises til skatte- og afgiftsministerens svar af 11. august 1983 på spørgsmål S 1490. I skatte- og afgiftsministerens svar anfører ministeren bl.a., »... at det i cirkulære om retternes kasse- og regnskabsvæsen er fastsat, at der, hvis der viser sig behov derfor, må afgives kvittering på særskilt bilag.

Praksis med hensyn til udfærdigelse af kvittering er ikke fastlagt fuldstændig ens ved alle embeder. Nogle steder udfærdiger embedets personale kvitteringen, og nogle steder udfylder kunden selv en blanket, som personalet kvitterer på. I en del tilfælde medbringer kunderne allerede udfyldte kvitteringsblanketter, hvorpå personalet kvitterer«.

Med mit eksempel fra Vordingborg dommerkontor ser det ud til, at der mangler klare regler for tinglysningskontorerne, således at spørgsmålet om kundeservice ikke udvikler sig som på Vordingborg tinglysningskontor.

Besvarelse (19/8 83):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I forbindelse med besvarelsen af et tilsvarende spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter udtalte justitsministeriet bl.a., at dommerembedernes kasseapparater ikke er indrettede til at fremstille kvittering, hvorfor